

El nostre personatge està tan lligat als llibres com ho estan les pàgines en el llom de qualsevol volum. S'hi passeja entre les fileres de llibres, ordenats en els estants, des de sempre. És natural, doncs, que arran de la Diada del Llibre s'incorpori un dels llibreters més coneguts en la nostra ciutat.

A ella, a Sabadell, s'hi instal·là allà l'any 1957. Reculem en el temps i expliquem que Miquel Fàbregues és el primer fill d'una colla de deu germans, tots ells nascuts a Barcelona i de pares menorquins.

És capricorn: va néixer el 7 de gener de 1930. Devia ser un dels darrers presents que van deixar els reis mags... O, tal vegada fou una de les cigonyes, aquelles que duïen nens de París...

Fins els catorze anys a l'escola dels Germans Maristes, de Sants, on fa comerç. El seu pare era gerent de l'Editorial Apolo. I fou en un dia que resultà malauradament històric -el 18 de juliol de 1936- que el seu pare va independitzar-se i es constituí en distribuïdor de la mateixa editorial.

En Miquel, a les hores lliures, quan tenia dotze anys, començà a repartir llibres de l'empresa familiar per les llibreries de Barcelona. I fou el 1956 quan Joan Sallarés va oferir la seva llibreria de Sabadell al seu pare. La raó és que en Sallarés volia plegar i els seus fills no volien continuar regentant el negoci. Davant d'aquesta proposta, el pare li ofereix la possibilitat de fer-se'n càrrec.

-En aquell temps jo feia un any que m'havia casat i la idea de ser independent m'agradà... I aquí estic ens explica.

Obre la nova llibreria "Hogar del Libro Suc. de Sallarés", en el número 12 del mateix passeig. Deu anys

semblança

Miquel Fàbregues i Morlà

JOAN CUSCÓ i AYMAMÍ

després -10 de març del 1967- com que la botiga s'havia fet petita i calia ampliar-la, inaugura la nova llibreria a la cantonada del carrer Mestre Rius.

Augmenta la família amb fills i també creix el negoci. Al centre comercial Baricentro de Barberà del Vallès -1980- obre una nova llibreria.

-Amb tanta quantitat de llibres nous que entren diàriament, ens fa decidir obrir un nou local, que resulta ser la quarta llibreria, si bé dedicada exclusivament a llibres estrangers, al carrer Marià Fortuny.

S'ha constituït una empresa familiar, perquè els seus fills hi són presents. Fins i tot, des de l'any passat, l'empresa, amb el seu germà Pere, són copropietaris de la *Formiga d'or*, llibreria centenària del Portal de l'Àngel, 5, de la ciutat comtal.

Així queda reflectida, amb pinzellada grossa, el seu currículum vitae.

Per les seves mans han passat milers i milers de llibres. (Confessa que no n'ha escrit cap...)

-Quin és el llibre que més has venut?

-La Bíblia.

-El cognom de Fàbregues, en

el camp llibreter i editor, quan i com va néixer?

-Aquell 18 de juliol de 1936 i com a distribuïdor de dues editorials de Madrid.

Està dit i escrit que som el país que es publica més i es llegeix menys...

-... però augmenta el número de lectors pel fet que a les escoles els fan llegir més- ens corrobora.

-Entre la teva clientela, quines temàtiques són les més sol·licitades?

-La narrativa, si bé últimament es mou molt la informàtica.

-Continua creixent la lectura en català?.. I en quina proporció -tant per cent- estimes que hi ha entre el llibre català i el castellà?

-Augmenta el català i bé podria dir que el 40% és en català i el 60% és en castellà.

De fet, un llibreter ha de posseir una biblioteca particular i no em vull privar de preguntar-li la temàtica que preval en la seva.

-Guies de viatge i llibres religiosos.

-Cita'm, sisplau, els llibres que com a lector t'hagin interessat més.

-Els costumistes i les cròniques de viatges.

És que Miquel Fàbregues és un viatger de debò. Junt amb la seva muller. Un matrimoni amb molt de vol. Coneixen de la Seca a la Meca, que és un dir...

Retornant al tema del llibre. Vivim en una societat molt agitada. I espiritada, que dic per reblar-ho més encara...

-En la societat actual, Miquel, quins són, al teu criteri, els pitjors enemics del llibre?...

Ho té clar. Diu:

-La varietat d'activitat d'oci.

-Quins llibres acostumes a posar a la maleta quan surts de viatge per aquests mons de Déu?...

Avda. Rafael Casanova, 38 • 08206 SABADELL (Espanya)
Tel. (93) 726 62 22* • Fax (93) 727 00 60

MONISTROL

CINE FOTO

Fotografia - Cinema

Passeig de la Plaça Major, 4
SABADELL

T O T E N M A R C S

TORRES I BAGES, 13 - T. 726 49 55 • 08201 SABADELL

—Alguna novel·la d'actualitat i les guies dels llocs on vaig.

Cal dir que abans de sortir de casa per iniciar una nova singladura, ja ha estudiat pe a pa el país a visitar. És un viatger il·lustrat. I previngut.

Cal veure el mapamundi que té a un pany de paret de casa seva en el qual estan marcats amb agulles de cap rodó i de color tots els llocs que ha visitat.

—L'etern pensament de *Spain is different*: tu la veus des de tantes perspectives geogràfiques i la coneixes a bastament per dins, assenyala algunes diferències en pro i en contra.

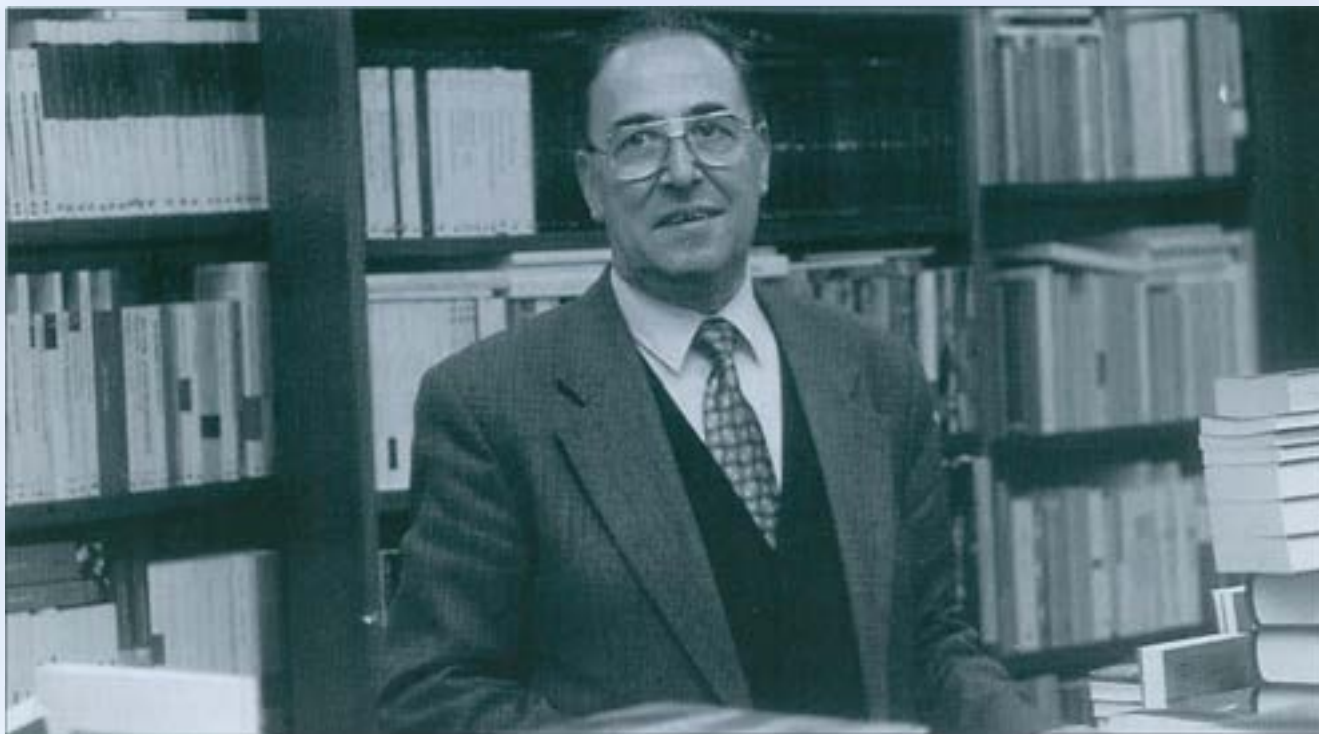
Segurament que és demanar massa i aquí sí que no vol explicitar-se i es limita a dir:

—Fora d'Europa i Sud-amèrica, la gent del carrer no saben ni on és Espanya... Coneixen Barcelona i

ment amb vídeo. "Sóc amateur, puntualitza, però he fet molts metres de pel·lícula, fent reportatges per allà on vaig". Ell i la seva muller allà l'any 1975 van començar la dèria de viatjar i han recorregut una cinquantena de països.

—Recordes alguna anècdota?

—En una ocasió, a la llibreria, un bon home em va demanar el Quijote amb fotografies originals... I, en una altra ocasió, en el vol d'avió de

—A veure, Miquel, entre els països que coneixes, quin ordre preferencial establiries entre ells?...

La resposta, ara, no pot ésser ràpida. Haurà volgut pensar i mesurar tota la geografia humana i física que coneix i, pausadament, explicar-ho amb el judici més just. Així ho fa. Veiem-ho.

—El Iemen, per la duresa del terreny, de la gent,... pel fort olor de les espècies i, sobretot, per les façanes de les cases. El Vietnam, per l'harmonia i la verdor dels camps i l'amabilitat de la gent. L'Índia, per la forta personalitat i els ulls penetrants dels infants... I pel misticisme, a voltes incompreensible. La Patagònia, per la immensitat, pau i bel·les de les geleres. Israel, Jordània, Síria i Grècia perquè són les fonts de la nostra cultura i saber.

Madrid pel futbol... (Serà que estem orsai, o sigui fora de joc...)

—Creus excessiva l'edició de revistes de tota mena, que són més de dues centes, i els milers de llibres que es publiquen?...

—Sí, i aquí també s'ha arribat a crear més oferta que demanda. Es publica massa llibres i revistes sense to ni so i possiblement es desorienta els lectors.

—Creus tu que caldria orientar una propaganda per augmentar la família de lectors?...

—Fer una bona propaganda sempre és bo, però em sembla més eficient el treball que fan alguns professors orientant i recomanant bons llibres al jovent.

Miquel Fàbregues té una afició que s'agermana amb la de viatger: abans filmava amb Súper 8 i actual-

Cuzco a Juliaca (Perú) va pujar una dona amb dos grans farcells plens d'aviram i hem va demanar si n'hi volia tenir un a la falda; a mig camí, millor dit a mig vol, els pollastres del farcell van començar a escatainar i l'hostessa em volia fer fora a mi i als pollastres...

—Sent un viatger com ets, vull fer-te, així, confidencialment, de tu a tu, una pregunta: Has trobat l'Illa del Tresor?...

També, confidencialment, em dona la resposta:

—L'Illa del Tresor no crec que existeixi, però voleu més tresor que poder viure a la vorera del Mediterrà?...

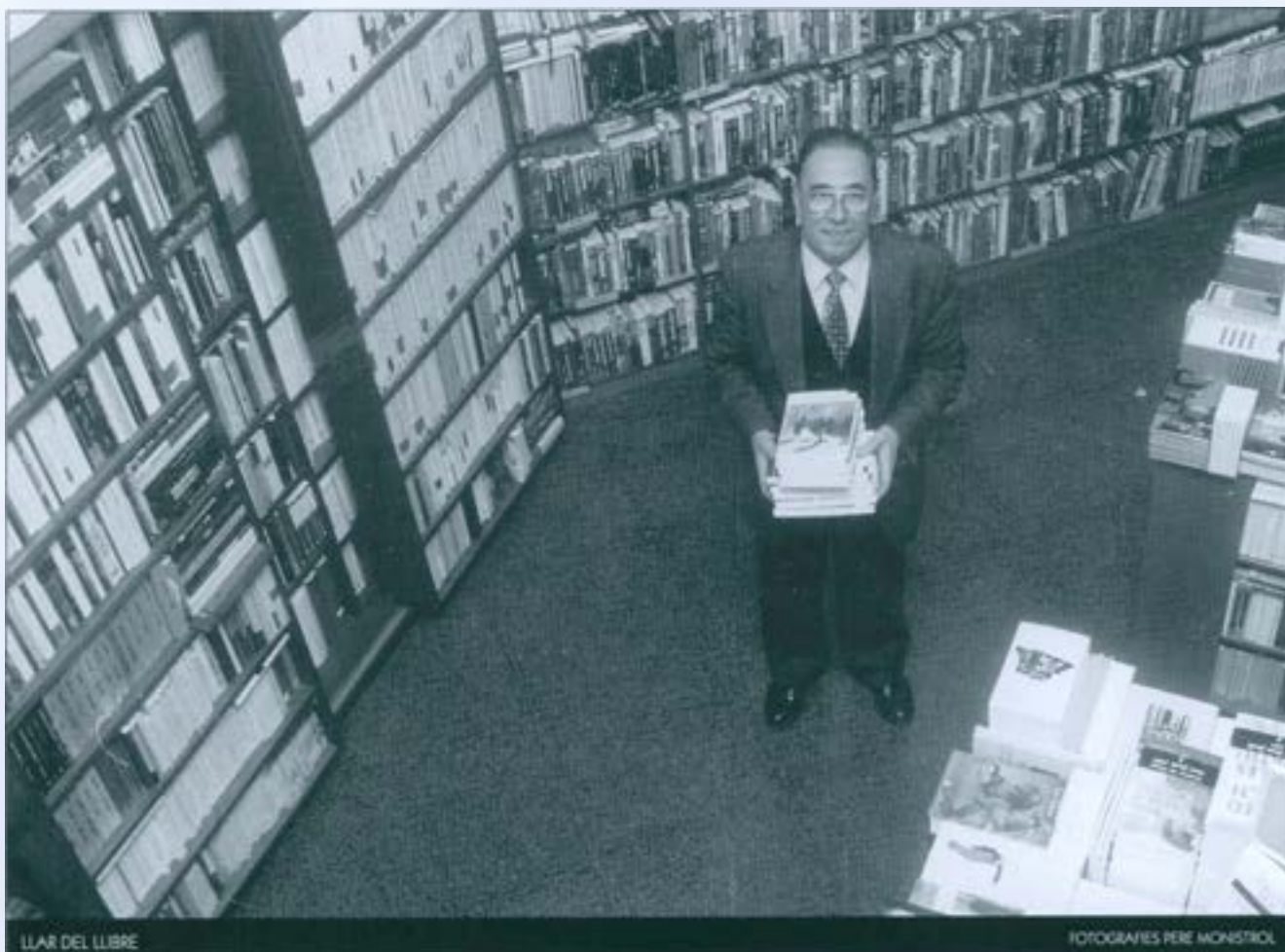
Ho diu qui coneix els oceans...

Questionari Proust

- El principal tret del meu caràcter?
- La constància.
- La qualitat que prefereixo en un home?
- La lleialtat.
- La qualitat que prefereixo en una dona?
- La fidelitat.
- Allò que més estimo en els amics?
- La sinceritat.
- El meu principal defecte?
- La precipitació.
- La meva ocupació preferida?
- Els llibres (de viatge), viatjar, filmar.
- El meu somni de benestar?
- Poder estar sempre com ara.
- Quina fóra la meva pitjor desgràcia?
- Perdre el seny.
- Què voldria ser?
- Amb el que sóc, estic content.
- On desitjaria viure?
- On visc.
- Quin color prefereixo?
- Els d'un ponent serè.

- Quina flor prefereixo?
- La rosa (de Sant Jordi).
- Quin ocell prefereixo?
- Els que canten lliures al bosc.
- Els meus autors preferits en prosa?
- Els cronistes d'expedicions i viatges.
- Els poetes preferits?
- Maragall, Lorca, Salvat-Papaseit, Machado...
- Els herois de ficció?
- Sant Jordi, Tirant, el Quixot.
- Les meves heroïnes de ficció?
- No en tinc.
- Els meus compositors preferits?
- Mahler, Grieg, Vangelis, Morricone, Llach.
- Els pintors predilectes?
- Els del romànic i gòtic català.
- Els meus herois de la vida real?
- Albert Schweitzer, Ganchi, Teresa de Calcuta.
- Les meves heroïnes històriques?
- Egèria, la viatgera romana del segle IV.
- Els noms que prefereixo?
- Els del santoral cristià.
- Què detesto més que res?

- Els vicis, que ara fan passar per malaltia.
- Quins caràcters històrics menyspreo més?
- Els conqueridors militars.
- Quin fet militar admiro més?
- Cap.
- Quina reforma admiro més?
- La del cristianisme.
- Quins dons naturals voldria tenir?
- Bona veu i ben educada.
- Com m'agradaria morir?
- Amb bona amistat amb Déu i amb tothom.
- Estat present del meu esperit?
- Tranquil, satisfet, serè.
- Fets que m'inspiren més indulgència?
- Tots els fets sense mala intenció.
- El meu lema?
- Fer les coses bé, pel gust de fer-les bé.
- Com sóc?
- Amb defectes i virtuts, com qual-sevol persona del meu temps.
- (UN PLUSQUAMPERFET...)

Perfil

És un llibreter de dalt a baix.
Coneix tots els prestatges d'ídem a ídem...
Va de les Pitiüses a la Patagònia
amb un salt o amb un film...

És com un llibre obert.
I bé podria escriure les memòries
i fer-ne un llibre.
(No ve d'un!...)

